

Sen Ölmeyesin

– Polat Tek · 16 Eylül 2014

Sen beni sevdana yapsan da köle
Ben can olayım da sen ölmeyesin
Şu garip gönlümü acıtsan bile
O an öleyim de sen ölmeyesin...

Hep sessiz sedasız çıkıp gelesin
Yüzüme bakıp da öyle gülesin
Ne çok sevdiğimi görüp bilesin
O an öleyim de sen ölmeyesin...

Sırtımı dönünce kefen öresin
Hicran yarasını sen de göresin
Fırsat kollayıp da yere seresin
O an öleyim de sen ölmeyesin...

Ettiğin sanma kâr haktan bulasın
Şu garibe kıydın yalnız kalasın
Köz düşün içine külle dolasın
O an öleyim de sen ölmeyesin...

Her gece gözüne yaşlar dizesin
Karabasan gelsin sen de bezesin
Haram olsun uykun sersem gezesin
O an öleyim de sen ölmeyesin...

Gün olur ölürsem hiç sormayasın
Boşuna kafanı hiç yormayasın
Huzur ve mutluluk hiç görmeyesin
O an öleyim de sen ölmeyesin...

Pişman olup geri dönmek istersen

Birileri sana beni göstereceksin
Mezarını bulursan kefen örteceksin
O an öleceğim de sen ölmeyeceksin...

Küçük bir not "O" vefasızca:
(Sen ölmeyeceksin de hep sürüneceksin...)

Polat Tek
16.09.2014_ANTALYA